

Orbán Ottó

PÓR JUDIT HALÁLÁRA

Megpróbálok a versbe menekülni... *enyhülne a bús kín,*
írná helyemben valamelyik ódon
orosz kedvenced, a göndör eszű Puskin
vagy a fess Lermontov, a jól bevált múlt századi módon...

Nem, ez így nem megy... Toronydaru horgáról leszakadt teher,
súlyosabb annál, amennyit a szív meg a váll bír:
alázuhan, s a földbe belever
a váratlan halálhír.

Tegnap még beszélünk, s ma már rádfagy halotti inged...
Némán ácsorgunk, nyeljük a könnyeinket;
s körben ahány helyi háború, annyi őrült Utolsó Ítélet...

Ha szólnék is hozzád, hiába. A halálban
nincs semmi más, csak a halál van.
Eszembe jutsz, rohadtul fáj – addig, ameddig, örök az élet!